

Øjeblikket ret kunde tage sig ud, men som maaske ikke have blivende Betydning, og siger han, man faar et fejlagtigt Indtryk af et Land ved at se en saadan enkelt Erhvervsgren, maaske dets vigtigste Indtægtskilde, og ikke det Indtryk, man faar, naar man ser Helheden. Han siger dernæst: „Jeg indrømmer, at den danske Landbrugsudstilling navnlig har fanget min Interesse og vel ikke mindst, fordi jeg særlig paa dette Omraade ved mig i Besiddelse af den fornødne Fagkundskab. Men bortset fra alle særlige Sympatier vil i øvrigt enhver, der besøger den danske Udstilling, føle sig stærkt tiltalt og med Beundring konstatere den Kunst, hvormed det er lykkedes paa et stærkt begrænset Rum at give en fyldig Forklaring af, hvad Danmark paa de forskellige Omraader er i Stand til at yde. Straks ved første Øjekast ser man, hvilken fremtrædende Rolle Agerbruget spiller hos denne stræbsomme Befolkning, der har gjort sig værdig til saa ærefuldt at konkurrere med de store og rige Nationer“. Senere gennemgaar han Punkt for Punkt, hvad vi have udstillet der nede. Han nævner f. Eks. ogsaa Billederne af Kreaturerne, hvortil Sønder-Elkær Tyren hører, og han kalder dem „udmærkede Gengivelser“. Det er altsaa hans Indtryk af Sønder-Elkær Tyren „Sultan“ og de andre Dyr. Han gennemgaar nærmere vore Analyseprøver af Jord, Planter og Smør, de statistiske Fremstillinger, Landbohøjskolens Forsøg o. s. v., og han siger om disse, at de vise „Danmarks Udvikling og det Højdepunkt, hvortil dette Land maa være naaet“. Han taler om, hvad Landet i det sidste halve Aarhundrede særlig har formaaet at udrette til Fordel for Landbruget. Han gaar videre og taler om Hedeplantningen i Jylland og den overordentlig store Rolle, som Centrifugen har spillet i Danmark, og saa siger han, at „Totalindtrykket af den danske Udstilling indgyder Beundring for den, — man fristes til at sige — strategiske Fremgangsmaade, ved hvilken det er lykkedes Danmark at forbedre sit Agerbrug“. Saaledes bliver han ved i høje Toner at rose Sagen, og til sidst udbryder han: „Hvad er saa egentlig Hemmeligheden ved hele dette? Hvilken hemmelighedsfuld Kraft har bragt en saa forbavsende Udvikling i dette Land?“ Han tror, at Hemmeligheden ligger i Mælkeindustriens Fremskridt og Udvikling og i de Forbedringer, der ere foretagne med Hensyn til Husdyravlen og Kvægopdrættet og navnlig i „den kolossale Andelsbevægelse, der har grebet

saa storartet om sig her i Landet“. Jeg tror, at hvis han havde nævnt de danske Højskoler og Landbrugsskoler, og jeg kan gerne sætte Landbohøjskolen i Spidsen, var han maaske dog kommen Sandheden nærmere. Jeg tror nok, at det er Undervisningen af Befolkningen i Forbindelse med Landbohøjskolen og de videnskabelige Forsøg, som man har taget i Landbrugets Tjeneste, hvori Hemmeligheden i det hele ligger. Han ender med at udtale sig særdeles rosende om det danske Landbrug, der har gjort det mest gunstige Indtryk paa ham. Hele Danmarks Udstilling — siger han — „indgyder os Beundring for, hvad Landet i de sidste Aarhundrede har formaaet at udrette til Forbedring af Landbrugets Kaar“. Naar man ser hen til, at en saadan Fagmand, der er Direktør for et Landbrugsinstitut i Paris, der svarer til vor Landbohøjskole, og som har set — og sammenlignet os med — de forskellige andre Landes Udstillinger, ikke har Ord nok til at berømme Danmark for den Maade, hvorpaa vi ere gaaede frem, medens han i Grunden snarere dadler de andre Lande, fordi de kun have fremstillet enkelte Erhvervsgrene og fremstillet dem saaledes, at de kunne imponere i Stedet for at give et Helhedsindtryk, synes jeg heller ikke godt, man kan lade være at fremføre det her, for at det ikke i denne Sal skal staa uimodsagt, hvad der her er blevet sagt, at det danske Agerbrug spillede en sørgelig Rolle nede paa Udstillingen. Jeg maa tværtimod udtale en Tak til det danske Kommissariat for Anvendelsen af de Penge, Rigsdagen bevilgede, de ere blevne godt anvendte, og for hvad det har udrettet dernede, samt for den Velvilje, som det har vist alle de Danske, der har besøgt Udstillingen. Særlig retter jeg en Tak til Hr. Rudolf Schou for det energiske Arbejde, han har gjort, og navnlig for Bogen, som han har udgivet; det er ogsaa den, hvormod Professor Wery siger, at det er et Værk, der egentlig burde kendes over alt; og rundt omkring i de forskellige Lande har det netop ogsaa været Uddrag af denne Bog, som har vist vort Landbrugs Udvikling for andre Lande i Verden.

Ovesen: Jeg skal tillade mig at rette en Henvendelse til den højtærede Kultusminister. Der blev, jeg ved ikke for hvor mange Aar siden, nedsat en Komite i nogle Sogneovre i Vestjylland, nemlig i Sønderfelding, SønderOmme og Hoven Sogne for at arbejde hen til at faa en ny Kirke byg-